

Επιλογές 01 2017

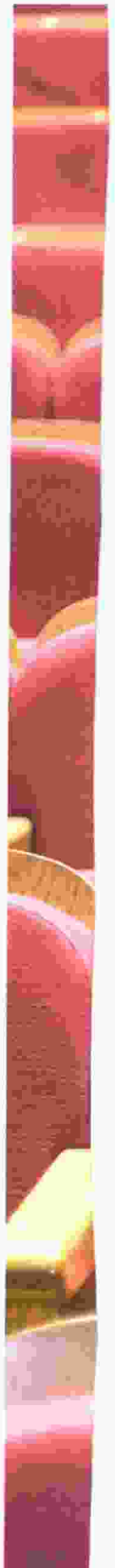
—Γιάννης Αναστασάκης
καλλιτεχνικός διευθυντής ΚΘΒΕ

«Κάθε μήνα -για
να μη πω κάθε
μέρα- έχουμε
την οικονομική
αγωνία...»

ΤΗ ΣΥΜΒΟΛΗ ΚΟΙΝΟΥ, ΦΟΡΕΩΝ ΚΑΙ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΡΕΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, ΩΣΤΕ ΝΑ ΠΡΟΧΩΡΗΣΕΙ ΜΙΑ ΣΕΙΡΑ ΑΠΟ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΔΑΣΟΥΣ, ΖΗΤΑ, ΜΕΣΩ ΤΩΝ «Ε», Ο ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ (ΚΘΒΕ), ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΑΚΗΣ. Ο ΚΑΤΑΞΙΩΜΕΝΟΣ ΗΘΟΠΟΙΟΣ ΚΑΙ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ ΣΤΟ ΕΓΧΕΙΡΗΜΑ ΤΟΥ CROWDFUNDING, ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΕΠΙΧΕΙΡΕΙ ΤΟ ΚΘΒΕ, ΣΤΙΣ ΤΕΡΑΣΤΙΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΔΥΣΚΟΛΙΕΣ ΠΟΥ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΕΙ Η ΔΕΥΤΕΡΗ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΣΚΗΝΗ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ, ΣΤΗ ΣΧΕΣΗ ΤΟΥ ΜΕ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ, ΣΤΗ ΘΕΑΜΑΤΙΚΗ ΑΥΞΗΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΛΕΥΣΗΣ ΚΟΙΝΟΥ ΣΤΙΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΣΤΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΚΘΒΕ, ΠΟΥ ΠΗΓΕ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΚΟΝΤΑ ΣΕ ΕΥΠΑΘΕΙΣ ΟΜΑΔΕΣ ΚΑΙ ΑΠΟΜΑΚΡΥΣΜΕΝΑ ΧΩΡΙΑ.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ
με τον Γιάννη Αναστασάκη

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ
Γιάννης Αναστασάκης

Επιλογές 01, 2017

- 021 -

ΕΠΙΛΟΓΕΣ, Διεύθυνση: Μοναστηρίου 85 Θεσσαλονίκη

τηλ:2310560320, email:epiloges@makthes.gr, σελ:22-32, επιφάνεια:586754

ΕΠΙΛΟΓΕΣ

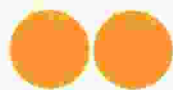
Για όλους εμάς που μεγαλώσαμε στη Θεσσαλονίκη, η έννοια του όρου «θέατρο» είναι συνώνυμη με τις παραστάσεις του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος (ΚΘΒΕ). Ειλικρινά, αδυνατώ να απαριθμήσω τις παραστάσεις που είδα ως παιδί με το σχολείο, αλλά και στην ενήλικη ζωή μου με τους φίλους μου τόσο στις κλειστές, χειμερινές αίθουσες όσο και στο Θέατρο Δάσους.

Το τελευταίο είναι από μόνο του μια ιδιαίτερη εμπειρία... Ίσως να παίζει ρόλο η καλοκαιρινή αύρα που ανεβάζει τη διάθεση, ίσως το γεγονός ότι βρίσκεσαι σε ανοιχτό χώρο, με το φεγγάρι πάνω από το κεφάλι σου... Αυτό το θέατρο, που «ευθύνεται» για ορισμένες από τις ωραιότερες στιγμές μας, ζητά σήμερα τη βοήθειά μας, ώστε να πραγματοποιηθούν σ' αυτό σημαντικές εργασίες.

Αναπόδραστα, δεν θα μπορούσα να αρχίσω τη συνέντευξη με τον καλλιτεχνικό διευθυντή του ΚΘΒΕ, Γιάννη Αναστασάκη, με οτιδήποτε άλλο πέρα από αυτήν την επικαιρότητα...

Ξεκινώντας τη συζήτησή μας, οφείλω να σας μεταφέρω μίαν απορία που γεννήθηκε σε αρκετούς συναδέλφους, όταν πληροφορήθηκαν ότι θα κάναμε αυτήν τη συνέντευξη: γιατί ένας τόσο μεγάλος -και δημόσιος- οργανισμός, όπως το ΚΘΒΕ, αποφασίζει να ζητήσει τη συνδρομή του καινού μεσω της πλατφόρμας Act4Greece, ώστε να προχωρήσει στην πραγματοποίηση εργασιών συντήρησης και προστασίας στο Θέατρο Δάσους... Τι απαντάτε; Το ΚΘΒΕ είναι πράγματι ένας μεγάλος οργανισμός. Ας μη ξεχνάμε, ωστόσο, ότι έχει και μεγάλα οικονομικά προβλήματα... Είμαστε αναγκασμένοι να παλεύουμε διαρκώς, ώστε να βρίσκουμε λύσεις που θα μας επιτρέπουν να εκτελούμε όλες εκείνες τις εργασίες που πρέπει να γίνονται σε ένα μεγάλο θέατρο. Είναι ωραίο να κάνεις τις παραγωγές σου, να έχεις παραστάσεις για όλο τον κόσμο, να έχεις χρήματα για να πληρώνεις τους εργαζομένους και τους συνεργάτες σου, επιβάλλεται όμως να κάνεις και εργασίες που αφορούν τα ίδια τα έργα υποδομής.

Τα θεάτρά μας είχαν εδώ και πολλά χρόνια ζητήματα που αφορούσαν τις υποδομές τους, για την επίλυση των οποίων απαιτούνταν επιπλέον χρήματα, μια που η κρατική επιχορήγηση δεν επαρκεί - καλύπτει οριακά τη μισθοδοσία,

«Τα θεάτρά μας είχαν εδώ και πολλά χρόνια ζητήματα που αφορούσαν τις υποδομές τους, για την επίλυση των οποίων απαιτούνταν επιπλέον χρήματα, μια που η κρατική επιχορήγηση δεν επαρκεί - καλύπτει οριακά τη μισθοδοσία, ενώ υπάρχουν ακόμη χρέη ύψους περίπου τεσσάρων εκατομμυρίων ευρώ. Η λύση ήταν να απευθυνθούμε σε εταιρείες και πολίτες, οι οποίοι, με τη συμβολή τους, θα μας βοηθήσουν να προχωρήσουμε σ' αυτές».

ενώ υπάρχουν ακόμη χρέη ύψους περίπου τεσσάρων εκατομμυρίων ευρώ. Η λύση ήταν να απευθυνθούμε σε εταιρείες και πολίτες, οι οποίοι, με τη συμβολή τους, θα μας βοηθήσουν να προχωρήσουμε στις αναγκαίες παρεμβάσεις.

Λόγω αυτών ακριβώς των οικονομικών δυσκολιών, σοβαρές εργασίες στο Θέατρο Δάσους είχαν να γίνουν από την τελευταία ανακαίνισή του, πριν από περίπου 20 χρόνια. Αποταθήκαμε, λοιπόν, στην Εθνική Τράπεζα, εγκρίθηκε η πρότασή μας για το crowdfunding και κάναμε τώρα την προσπάθειά μας. Εμείς θα βάλουμε περίπου 30.000 ευρώ, ενώ τα υπόλοιπα 100.000 ευρώ ελπίζουμε να τα συγκεντρώσουμε με τη συνδρομή των πολιτών.

Με δεδομένο ότι η πρακτική του crowdfunding βρίσκεται ακόμη σε βρεφική ηλικία στη χώρα μας (και παρότι, απ' ό,τι διαβάζουμε στη σχετική σελίδα, εσείς είστε έτοιμοι να προσφέρετε σε όλους όσοι συνεισφέρουν στην προσπάθειά σας ανταλλάγματα - σε επίπεδο εισιτηρίων, αναμνηστικών κλπ.), πόσο αισιόδοξος είστε για την ευόδωση του εγχειρήματος; Υπάρχει «plan B» σε περίπτωση που ως την εκ-

πνοή τής προθεσμίας συγκεντρώνω του ποσού, στις 30 του προσεχούς Απριλίου, δεν έχει επιτευχθεί ο στόχος σας για συγκεντρώνω 105.000 ευρώ; Η διάθεση των ανθρώπων να βοηθήσουν είναι μεγάλη. Παράλληλα, πολλοί ηθοποιοί, σκηνοθέτες και τραγουδιστές που έχουν ανεβεί στη σκηνή του Θεάτρου Δάσους ετοιμάζουν μια σειρά από βίντεο, που θα βοηθήσουν στην προβολή αυτής της προσπάθειας. Θα τα δείτε σύντομα.

Αν καταφέρουμε να συγκεντρώσουμε τα χρήματα, θα κάνουμε όλα εκείνα που χρειάζεται να γίνουν. Αν μαζέψουμε λιγότερα, θα προσπαθήσουμε να κάνουμε ό,τι μπορούμε με τα χρήματα που θα έχουν συγκεντρωθεί. Δεν υπάρχει άλλος τρόπος. Αυτό που πρέπει να γνωρίζει ο κόσμος είναι ότι βρισκόμαστε σε οριακό σημείο. Αν δεν γίνουν κάποια πράγματα τώρα, κτίρια, υποδομές και οργανισμοί κινδυνεύουν.

Είστε αισιόδοξος για την έκβαση; Προσωπικά, είμαι αισιόδοξος άνθρωπος... Όταν ανέλαβα την καλλιτεχνική διεύθυνση, το θέατρο είχε χρέη ύψους 8,5 εκατ. ευρώ. Είπα ότι θα το παλέψω... Διεκδικώντας χρήματα από τα υπουργεία και με διάφορους τρόπους εξοικονόμησης πόρων, καταφέραμε να ριζώσουμε τις οφειλές μας στα 4 εκατ. ευρώ. Ζητήσαμε έκτακτη επιχορήγηση, πήγαμε πολύ καλύτερα σε ό,τι αφορά τις εισπράξεις από τα εισιτήρια, κόψαμε από τα λειτουργικά έξοδα...

Ήμουν αισιόδοξος και θέλω να είμαι ακόμη περισσότερο για τη συνέχεια. Σε έναν χρόνο από τώρα θα ήθελα να μη χρωστάμε: να το έχουμε μηδενίσει ή, έστω, να το έχουμε πλησιάσει.

Μέσα από την αποκατάσταση των ζημιών στο Θέατρο Δάσους φιλοδοξείτε μεταξύ άλλων, όπως διάβασα, να αναδείξετε τους κρυμμένους θησαυρούς των φροντιστηρίων του Κρατικού, μώνοντας τους μαθητές και το κοινό στον αθέατο κόσμο του θεάτρου. Αλήθεια: έχουν σήμερα οι νέες και οι νέοι την ευκαιρία, αλλά και τη διάθεση να μάθουν περισσότερα για την ιστορία του ΚΘΒΕ και των παραστάσεων που αυτό έχει ανεβάσει διαχρονικά - και, κατά συνέπεια, για την ιστορία του ίδιου του ελληνικού θεάτρου; Ποιά είναι η ανταπόκριση που λαμβάνετε; Πέραν των τεχνικών εργασιών που πρέπει να γίνουν στο Θέατρο Δάσους (για την καταπολέμηση της

Επιλογές 2017

Από εισιτήρια πάμε καλά...

Η εξέλιξη. Εντυπωσιακή υπήρξε σε βάθος έτους η ανταπόκριση του κοινού στη νέα τιμολογιακή πολιτική του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος.

Στα τριμήνια Οκτωβρίου-Δεκεμβρίου 2014 περίπου 37.000 θεατές παρακολούθησαν τις παραστάσεις του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος ενώ το αντίστοιχο διάστημα του 2015 ο αριθμός των θεατών ανέβηκε στους 46.000. Εντυπωσιακά αυξημένη ήταν η προσέλευση του κοινού το ίδιο τρίμηνο του 2016, αφού κοπήκαν περισσότερα από 58.000 εισιτήρια με εισπραχθείς 480.000 ευρώ (περίπου 100.000 ευρώ περισσότερες από το 2015, παρότι οι τιμές των εισιτηρίων πέρσι ήταν μειωμένες σε σχέση με προηγούμενες χρονιές).

υγρασίας, για παράδειγμα), θέλουμε να φτιάξουμε έναν χώρο, που σήμερα είναι κλειστός για τους θεατές -είναι αποθήκη-, ώστε να καταστεί επισκέψιμος. Θα έχει φροντιστήρια από τις παραστάσεις μας, θα μπορεί να ξεναγηθεί κάποιος σ' αυτόν -ένα σχολείο, για παράδειγμα- και, ουσιαστικά, να ξαναζωντανέψει ένα θέατρο που σήμερα ζει μόνο τα καλοκαίρια.

Έχει φανεί από την εμπειρία μας ότι οι νέες και οι νέοι έχουν τη διάθεση να μάθουν για την ιστορία του ΚΘΒΕ. Ετοιμάσαμε μια ηλεκτρονική έκδοση, την οποία έχουν ήδη διαβάσει αρκετές χιλιάδες κόσμοι, ενώ όσοι επιθυμούν μπορούν να την κατεβάσουν δωρεάν. Στο πλαίσιο των «Δημητρίων» πραγματοποιήσαμε στο Αλατζά Ιμαρέτ μια έκθεση κοστουμιών, που πήγε πάρα πολύ καλά: ήταν η πρώτη φορά που 62 κοστούμια βγήκαν από τις αποθήκες μας, για να εκτεθούν. Στην ίδια λογική οργανώνουμε τον προσεχή Μάιο, στο Βασιλικό Θέατρο, μια μόνιμη έκθεση κοστουμιών. Παράλληλα, βγάλαμε από τα αρχεία μας παλιά προγράμματα παραστάσεων, τα πακετάραμε σε συσκευα-

Επιλογές 2017

σία δώρου και τα καταστήσαμε διαθέσιμα στο κοινό, σε εξαιρετικά προσιτή τιμή - ήδη, νέοι, αλλά και μεγαλύτερης ηλικίας θεατές τα αγοράζουν από τα βιβλιοπωλεία των θεάτρων μας. Έτσι, όλο αυτό το υλικό που είχε μείνει στις αποθήκες μας και κινδύνευε από την υγρασία -μέρος του, δυστυχώς, δεν το προλάβαμε και καταστράφηκε- ξαναβγαίνει στο φως, για να καταλήξει στα σπίτια των θεατρόφιλων.

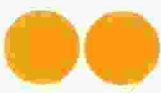
Στόχος μας δεν είναι το κέρδος: αυτό που θέλουμε είναι όλος αυτός ο πλούτος να αξιοποιηθεί και να μη καταστραφεί.

Αντιλαμβάνομαι από τις πρωτοβουλίες που αναλαμβάνετε, αλλά και από ζητήματα που κατά καιρούς χειρίζονται, τα οποία αφορούν την εύρυθμη λειτουργία της δεύτερης μεγαλύτερης θεατρικής σκηνής στη χώρα, ότι η οικονομική κρίση άγγιξε, αναπόδραστα, και εσάς. Πόσο άσχημα είναι σήμερα τα πράγματα στο ΚΘΒΕ, μιλώντας για την οικονομική του κατάσταση και επάρκεια; Έχει επηρεαστεί και πόσο το δικό σας έργο ως καλλιτεχνικού διευθυντή σε ό,τι αφορά τις παραγωγές, αλλά και την καθημερινή λειτουργία του οργανισμού; Η κρίση μάς επηρέασε, όπως επηρέασε και όλο τον κόσμο. Παρ' όλα αυτά, αποφασίσαμε πέρσι η είσοδος στο θέατρο να είναι δωρεάν για τους ανέργους, ενώ ταυτόχρονα καθιερώσαμε εισιτήριο 5 ευρώ για όλους κάθε Τετάρτη και Πέμπτη, δίνοντας την ευκαιρία σε πολλές χιλιάδες κόσμο να έρθουν στο θέατρο. Χάρη σ' αυτήν τη μειωμένη τιμή το θέατρο ενισχύθηκε σε ό,τι αφορά το ζήτημα των εσόδων του, ενώ παράλληλα αισθανθήκαμε κι εμείς ότι κρατάμε την επαφή μας με την κοινωνία.

Σε ό,τι αφορά το δεύτερο σκέλος της ερώτησής σας, θα σας έλεγα ότι η καθημερινή λειτουργία μας δεν έχει επηρεαστεί, μια που όλοι οι εργαζόμενοι δείχνουν πολύ μεγάλη αυταπάτηση. Τα τελευταία χρόνια είναι πάντα κακοπληρωμένοι, πάντα με καθυστέρηση... Όμως, αγαπούν πολύ αυτήν τη δουλειά. Ξέρετε, το θέατρο είναι μια τέχνη που, σε έναν μεγάλο οργανισμό, δεν αφορά μόνο τους ηθοποιούς που παίζουν στη σκηνή, τους σκηνοθέτες ή τους μουσικούς: τεχνικοί και διοικητικοί υπάλληλοι παλεύουν κι αυτοί για να γίνει μια παράσταση ή για να συνεχιστεί, για να διαφημιστεί σωστά, για να πέσει η μουσική την ώρα που πρέπει, για να αλλάξει το φως εκεί όπου έχει αποφασιστεί. Όλοι

«Αν καταφέρουμε να συγκεντρώσουμε τα χρήματα (σ.σ.: στο πλαίσιο της καμπάνιας crowdfunding μέσω του Act4Greece), θα κάνουμε όλα εκείνα που χρειάζεται να γίνουν. Αν μαζέψουμε λιγότερα, θα προσπαθήσουμε να κάνουμε ό,τι μπορούμε με τα χρήματα που θα έχουν συγκεντρωθεί. Δεν υπάρχει άλλος τρόπος. Αυτό που πρέπει να γνωρίζει ο κόσμος είναι ότι βρισκόμαστε σε οριακό σημείο. Αν δεν γίνουν κάποια πράγματα τώρα, κτίρια, υποδομές και οργανισμοί κινδυνεύουν».

παίρνουν χαρά μέσα απ' αυτό - και έτσι το αντιμετωπίζουμε. Αν ήταν μια άλλη επιχείρηση, που παρήγαγε, ας πούμε, κονσέρβες ή κάτι άλλο, το πρόβλημα θα ήταν μεγαλύτερο. Θα είχαν κουραστεί τόσο πολύ οι εργαζόμενοι, που δεν θα είχαν τη διάθεση να παράγουν κάτι.

Την (δια στιγμή, ο κόσμος μάς στηρίξε, αλλά και εμείς ήμασταν μαζί με τον κόσμο. Πήγαμε σε πολλά ΚΑΠΗ, σε πολλά σχολεία, προσπαθήσαμε να πάμε κι εμείς να τον συναντήσουμε...

Κάθε μήνα, πάντως -για να μη πω κάθε μέρα- έχουμε την οικονομική αγωνία. Κάθε μέρα έρχεται στο κινητό μου ένα μήνυμα: πόσα εισιτήρια και πόσα έσοδα είχαμε από τις παραστάσεις. Μ' αυτά τα χρήματα σκεφτόμαστε τι θα κάνουμε την επόμενη ημέρα, τι θα πληρώσουμε, τι θα αφήσουμε για τη μεθεπόμενη...

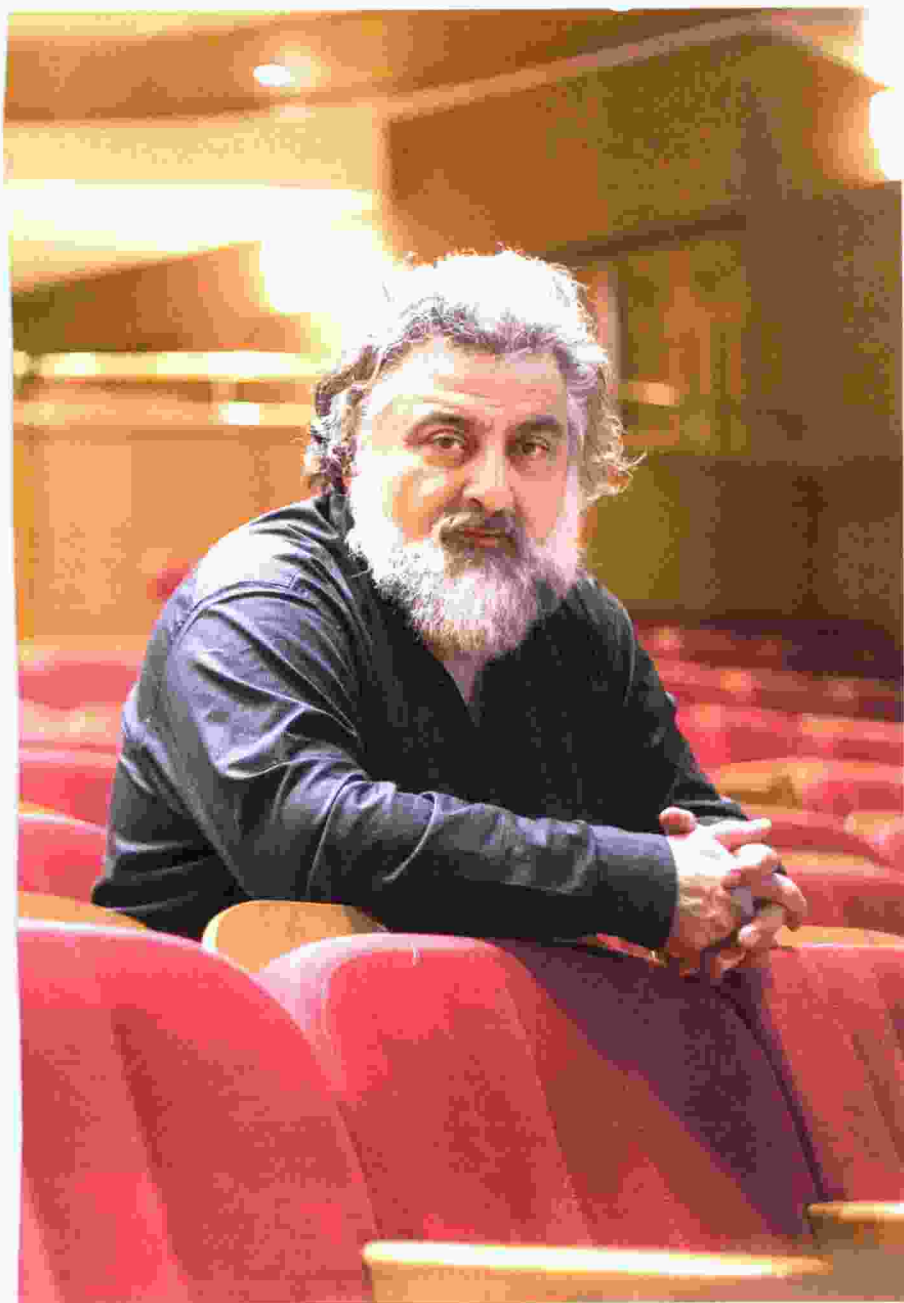
Πώς θα κρίνατε τη συνεργασία σας με το υπουργείο Πολιτισμού; Έχετε παράπονα; Όσο καιρό βρίσκομαι στη θέση αυτή, δεν είχα κανένα παράπονο. Όλοι οι υπουργοί που πέρασαν -Ξυδάκης, Μαρίνα Λαμπράκη-Πλάκα για πολύ

λίγο, καθώς ήταν υπηρεσιακή (παρότι και αυτή χρειάστηκε να βοηθήσει), ο κ. Μπαλτάς και τώρα η Λυδία Κονιόρδου- δεν έμειναν στην απλή συνειδητοποίηση ότι τα προβλήματα του Κρατικού είναι χρόνια, αλλά προσπάθησαν να βρουν λύσεις. Σε κάποιες περιπτώσεις τις βρήκαν και στηρίξαν οικονομικά το θέατρο.

Η κυρία Κονιόρδου, την οποία συ-

Επιλογές 01 2017

Τα σχέδια για το καλοκαίρι

Το πρόγραμμα. Νέες, καινοτομικές παραστάσεις, αλλά και επανάληψη έργων που αγαπήθηκαν από το φιλοθέαμον κοινό.

Όπως ανακοίνωσε το επιμέλεια υφιστάμενος στην «Ε» ο κ. Αναστάσιος Κωτσάκης, «το φετινό καλοκαίρι θα είναι ιδιαίτερα ελπιόφανε για το Φεστιβάλ Επιδόσεων και πιστεύουμε πως μόνο 3-4 φορές στο μακρόβιο Φεστιβάλ θα υπάρξει η παραγωγή μιας Έπιταφιας Θόδωρου Κωτσάκη, που αναμένεται να είναι το κεντρικό έργο του καλοκαιριού στην Ακαδημία. Η παραγωγή της Έπιταφιας Κωτσάκη θα είναι η παραγωγή της Έπιταφιας Κωτσάκη. Το ίδιο σκεφτήκαμε και το Φεστιβάλ Επιδόσεων. Είναι μέσα στις προθέσεις μας να έχουμε μια καινούρια και ημερομηνία που θα παίξουμε στην Επιταφια. Θα έχουμε και περιοδικά επεισόδια και κόμικς θα περάσει να τα δει και δεν πρόκειται να μην είναι και κομικοί αλλά και θέατρο να το δει ο κόσμος. Αυτό είναι από τα πρώτα βήματα και δεν σκεφτόμαστε ούτε τα σχέδια. «Για το καλοκαίρι σκεφτόμαστε μια επένδυση που θα βάλει στο Βασιλικό Θέατρο φιλίες να μην είναι η πορεία του κειμένου μας. Τα κείμενα και τη διδασκαλία. Είναι η ανάληψη ο Κρητικός Παλαστήριος. Νομίζω ότι θα αφορά όχι μόνο τον νέο κόσμο, αλλά και τους μεγαλύτερους, αφού θα αφορά το σήμερα. Θα επενδύσουμε όμως και μια μικρότερη παραγωγή που είναι να περιοριστεί ανα την Ελλάδα (αλλά στη Βόρεια) σε κάθε χρόνο. Η Επιταφια θα είναι καλύτερα ιδιαιτέρως κωμικά ενώ μια άλλη παραγωγή να μπορεί να είναι πιο ευέλικτη».

νάντησα πρόσφατα, μου είπε ότι θα βρίσκεται κοντά μας σ' αυτήν την προσπάθεια που καταβάλλουμε, ώστε να μπορέσουμε να μπουκώσουμε σε μια νέα πορεία με λιγότερα ή ακόμη και με καθόλου προβλήματα. Βέβαια, επειδή η πολιτική εξουσία έχει να αντιμετωπίσει μια σειρά από αντίστοιχες καταστάσεις και σε άλλους φορείς, που επίσης έχουν προβλήματα, οφείλεις να υπενθυμίζεις διαρκώς

την παρουσία σου και το πρόβλημά σου και να διεκδικείς. Αυτό κάνουμε κι εμείς. Είναι ένας πολυμέτωπος αγώνας... Η μία πλευρά αφορά το καλλιτεχνικό αποτέλεσμα των παραστάσεων, ώστε να ανεβάζουμε ωραίες παραστάσεις και να είμαστε κι εμείς ευτυχημένοι και χαρούμενοι - να θέλουμε να καλούμε τον κόσμο να τις δει και αυτός να βγαίνει από το σπίτι του, να έρχεται στο θέατρο

και να έχουμε πολλές χιλιάδες θεατών να μας παρακολουθούν. Να πηγαίνουμε κι εμείς να τους συναντήσουμε, ακόμη και εκτός θεάτρου - επειδή υπάρχουν και άνθρωποι που είναι δύσκολο να μετακινηθούν από το σπίτι τους ή που έχουν προβλήματα υγείας, τα οποία δεν τους επιτρέπουν μια έξοδο στο θέατρο.

Η άλλη μας «μάχη» αφορά τη διαρκή προσπάθεια να πείθουμε την πολιτική

Καλλιτεχνική

εξουσία -και είμαστε πολύ τυχεροί σήμερα, επειδή η Λυδία Κονιόρδου είναι ηθοποιός και σκηνοθέτις- για την ανάγκη ύπαρξης αυτού του θεάτρου, αλλά και για την ανάγκη επίλυσης των προβλημάτων που βάζουν τροχοπέδη στην προσπάθεια αυτό να λειτουργήσει όπως πρέπει, βάσει και του καταστατικού του.

Ξέρετε, έχουμε μια μεγάλη ευθύνη: το Κρατικό Θέατρο δεν είναι «Κρατικό Θέατρο Θεσσαλονίκης», αλλά «Βορείου Ελλάδος». Ακόμη και τον χειμώνα, προσπαθούμε με τις παραστάσεις μας να ταξιδεύουμε σε όλη τη Βόρεια Ελλάδα. Το ίδιο, ασφαλώς, και το καλοκαίρι. Είμαστε σε διαρκή επαφή με τα ΔΗΠΕΘΕ -θα τα φιλοξενήσουμε την άνοιξη στη Μονή Λαζαριστών. Χρειάζεται και αυτά να βρουν έναν τρόπο επικοινωνίας με τη Θεσσαλονίκη, αλλά και εμείς μαζί τους.

Την ίδια στιγμή, προσπαθούμε να έρθουμε σε επαφή και με τις γειτονικές χώρες, η συνεργασία με τις οποίες έχει ατονήσει από την περίοδο 2007-2008. Σχεδιάζουμε πράγματα προς αυτήν την κατεύθυνση.

Θεωρώ πως, αν πηγαίνει καλά στο έργο του το ΚΘΒΕ, τότε βοηθούνται και όλες οι θεατρικές και πολιτιστικές προσπάθειες που γίνονται στη Βόρεια Ελλάδα. Έχουμε τη δυνατότητα να φιλοξενήσουμε δουλειές από ομάδες, όπως κάναμε και πέρσι. Με τον τρόπο αυτό, όλα αυτά τα σχήματα παίρνουν κουράγιο, γνωρίζοντας ότι υπάρχει ένας οργανισμός, στον οποίο μπορούν να αποταθούν, για να πάρουν κοστουμια από το βεστιάριο για μια παράστασή τους, για να βρουν στοιχεία για το σκηνικό τους, για να ζητήσουν κάποιον χώρο όπου θα δείξουν τη δουλειά τους, για να ζητήσουν οποιαδήποτε βοήθεια τεχνική ή δραματολογική... Παράλληλα, τα αρχεία και οι βιβλιοθήκες μας είναι ανοιχτές.

Αν, ο μη γένοιτο, το Κρατικό είχε κάποια στιγμή τόσο πολλά προβλήματα, ώστε να μη μπορεί να ανταποκριθεί, τότε όλοι αυτοί οι άνθρωποι δεν θα είχαν έναν χώρο όπου θα μπορούσαν να αποταθούν και να ζητήσουν βοήθεια, για να κάνουν τη δουλειά τους.

Η ανάληψη από τη Θεσσαλονίκη του θεσμού της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας της Ευρώπης για το έτος 1997 κληροδότησε στην πόλη μια σειρά από θεατρικές σκηνές. Υπάρχουν ορισμένοι που υποστηρίζουν ότι οι σκηνές αυτές ίσως είναι υπερβολικά πολλές και κοστοβόρες όσον αφορά τη

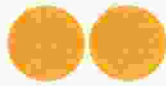
λειτουργία τους για μια πόλη του μέγεθους της Θεσσαλονίκης, ώστε να μπορούν να (αυτο)συντηρηθούν. Ποια είναι η δική σας άποψη - μιλώντας, πέραν της ιδιότητάς σας ως καλλιτεχνικού διευθυντή, και ως μάντζερ; Μπορεί να έχει ποτέ μια πόλη υπερβολικά πολλά θέατρα; Δεν είμαι μάντζερ... Είμαι φιλόλογος, ηθοποιός και σκηνοθέτης. Αναγνωρίζω ωστόσο ότι στη θέση αυτή πρέπει να προσπαθήσεις να είσαι και μάντζερ.

Έχετε δίκιο: οι αίθουσες είναι μεγάλες. Η Μονή Λαζαριστών έχει ένα θέατρο με περισσότερες από 600 θέσεις,

το ίδιο συμβαίνει με το Βασιλικό, αλλά και με το κεντρικό μας θέατρο, της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών (ΕΜΣ), που επίσης έχει πάνω από 600 θέσεις.

Τι συμβαίνει, όμως, στην πραγματικότητα; Το Κρατικό έχει στην ιδιοκτησία του μόνον ένα θέατρο - και αυτό είναι το Βασιλικό. Όμως, δεν μπορούμε να εγκαταλείψουμε την κεντρική σκηνή της ΕΜΣ, την οποία γνωρίζει όλος ο κόσμος, ούτε μπορούμε να μη λειτουργήσουμε τη Μονή Λαζαριστών. Φυσικά και υπάρχουν πολλά έξοδα: σκεφτείτε ότι εδώ (σ.σ.: στην ΕΜΣ) πληρώνουμε ενοίκιο ύψους 18.000 ευρώ τον μήνα,

Επιλογές 01 / 2017

«Ο κόσμος μάς στήριξε, αλλά και εμείς ήμασταν μαζί με τον κόσμο. Πήγαμε σε πολλά ΚΑΠΗ, σε πολλά σχολεία, προσπαθήσαμε να πάμε κι εμείς να τον συναντήσουμε... Κάθε μήνα, πάντως -για να μην πω κάθε μέρα- έχουμε την οικονομική αγωνία. Κάθε μέρα έρχεται στο κινητό μου ένα μήνυμα: πόσα εισιτήρια και πόσα έσοδα είχαμε από τις παραστάσεις. Μ' αυτά τα χρήματα σκεφτόμαστε τι θα κάνουμε την επόμενη ημέρα, τι θα πληρώσουμε, τι θα αφήσουμε για τη μεθεπόμενη...».

τρωθεί μόνο στο κέντρο της Θεσσαλονίκης. Καλό θα ήταν, βέβαια, να το έφτιαχναν 300 θέσεων...

Όταν ανέκυψε η ευκαιρία μέσα από την Πολιτιστική Πρωτεύουσα, οι τότε υπεύθυνοι θέλησαν να κάνουν κάτι μεγαλύτερο - ίσως κάτι λίγο μεγαλύτερο από τις δυνάμεις που είχε η πόλη για να το στηρίξει. Έγιναν όμως θέατρα -Βασιλικό και Μονή Λαζαριστών- που έχουν τις τεχνικές δυνατότητες για να κάνουν πράγματα σ' αυτά: έχουν μεγάλους χώρους και ο θεατής δεν προσβάλλεται όταν τα επισκέπτεται (στην Αθήνα θα βρεις πολλά μεσαία θέατρα, που έχουν προβλήματα χώρου, μικρά καμαρίνια, φουαγιέ όπου ο θεατής δεν μπορεί να ξεκουραστεί στο διάλειμμα...).

Εγώ είμαι από τους Αμπελόκηπους, από την πλατεία Επταλόφου. Εκεί μεγάλωσα. Πηγαίναμε εκδρομή με το σχολείο στις «Καλόγριες» -έτσι λέγαμε τη Μονή Λαζαριστών- και ήταν ένα ερειπωμένο κτίριο. Χάρηκα που έγινε ένας τέτοιος μεγάλος χώρος -ο οποίος, σημειωτέον, φιλοξενεί τη Δραματική Σχολή μας, ένα μεγάλο θέατρο και ένα μικρότερο. Θα μπορούσε να μην έχει γίνει τίποτα.

Πιστεύετε ότι ένα κρατικό θέατρο θα μπορούσε να απαγκιστρωθεί, κατά κάποιον τρόπο, από το κράτος ή είναι «καταδικασμένα» να περιμένει πάντοτε την κρατική επιχορήγηση για τη λειτουργία του; Εξαρτάται άμεσα από το κράτος - δεν μπορεί να γίνει αλλιώς. Φανταστείτε ότι εμείς παίρνουμε μισή επιχορήγηση της τάξης των 5,8 εκατ. ευρώ ανά έτος, ποσό ελαφρώς μικρότερο από τα τα έξοδα μισθοδοσίας και το ΙΚΑ των εργαζομένων. Δεν βάζω καν λειτουργικά έξοδα, ενοίκια χώρων και έξοδα παραγωγής... Όλα αυτά πρέπει να βγουν από τα εισιτήρια.

Το 2016 η χρονιά έκλεισε θετικά κατά 200.000 ευρώ. Σκεφτείτε ότι σχεδόν κάθε χρόνο το ΚΘΒΕ «έμπαινε μέσα» κατά 1,5 εκατ. ευρώ. Η περιινή εξέλιξη μας δίνει μια ελπίδα για το 2017, ο γάνας ωστόσο είναι συνεχής. Επιβάλλεται να ανεβάσεις καλές παραστάσεις, για να έρχεται ο κόσμος και να σε στηρίξει.

Αν δεν υπήρχε η επιχορήγηση, δεν ξέρω από πού θα μπορούσαν να βρεθούν τα 6 εκατ. ευρώ. Οι χορηγοί έχουν υποχωρήσει... Δεν είμαστε στις παλιές εποχές, όταν μπορούσες να βρεις εύκολα κάποιον χορηγό. Υπό αυτά τα δεδομένα, για εμένα είναι αδιανόητο το κράτος να μη βοηθά.

Έχουμε δει πολλές φορές στη χώρα μας τα τελευταία χρόνια να «ποινοποιείται» η εμπλοκή του ιδιωτικού τομέα - υπάρχουν πλευρές που υποστηρίζουν ότι η πραγματική τέχνη μπορεί να υπηρετηθεί αποκλειστικά και μόνον από το κράτος και όχι από κάποιον ιδιώτη, ο οποίος θα έχει πάντα στο πίσω μέρος του κεφαλιού του το κέρδος, ακόμη και σε βάρος του καλλιτεχνικού αποτελέσματος. Συμφωνείτε με μια τέτοια άποψη; Υπάρχει χώρος για εμπλοκή ιδιώτη ή ιδιωτών στο ΚΘΒΕ (προφανώς, εξαιρουμένης της πρωτοβουλίας που εξελίσσεται μέσω του Act4Greece) και, αν ναι, με ποιους τρόπους θα μπορούσε να γίνει κάτι τέτοιο; Η αλήθεια είναι ότι το Κρατικό Θέατρο έχει προχωρήσει κατά καιρούς σε συμπαραγωγές με ιδιώτες, οι οποίες όμως δεν μας βγήκαν σε καλό... Συνήθως ήταν προβληματικές συνεργασίες, μάλλον επειδή συνέβαινε αυτό που είπατε: ο ιδιώτης κοιτούσε πώς θα έχει αυξημένο κέρδος, ενώ το ΚΘΒΕ μεριμνούσε για το πώς θα πάει και σε μια πόλη ή ένα χωριό της Βόρειας Ελ-

ενώ δίνουμε και ένα μεγάλο ποσό κάθε χρονιά στη Μονή Λαζαριστών, όπου μετέχουν και άλλοι φορείς - η Περιφέρεια, οι δήμοι, ακόμη και η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης έχει έναν χώρο εκεί... Μπορείς όμως να αφήσεις τις δυτικές συνοικίες χωρίς θέατρο; Ναι, είναι πολύ μεγάλο το θέατρο -υπάρχει, βέβαια, και το Μικρό Θέατρο της Μονής, που είναι δυναμικότητας περίπου 100 θέσεων-, πρέπει όμως να το λειτουργήσουμε. Παλεύουμε διαρκώς... Ευτυχώς, φέτος πηγαίνει πολύ καλά εκεί το «Τρίτο στεφάνι». Η θεατρική κίνηση, ωστόσο, δεν μπορεί να συγκεν-

λάδας, όπου ενδεχομένως να μην έβγαιναν από τα εισιτήρια τα έξοδα του ταξιδιού. Πρέπει όμως να πάμε, για να μεταφέρουμε και εκεί τον πολιτισμό. Αυτό ο ιδιώτης θέλει να το αποφύγει... Θέλει να πάει εκεί όπου θα κόψει πολλά εισιτήρια, για να έχει κέρδος.

Η επιχορήγηση που λαμβάνει το Κρατικό Θέατρο έχει και την εξής έννοια: από τους φόρους των πολιτών, από τη λειτουργία του κράτους και τον προϋπολογισμό του, ένα μέρος επιβάλλεται να επιστρέφεται στον πολίτη με τη μορφή του πολιτιστικού αγαθού.

Δεν ποινικοποιώ την ιδιωτική πρωτοβουλία, προσέχω όμως πολύ. Προτιμώ να συνεργαστώ με έναν ιδιώτη υπό μορφή μιας χορηγίας, να διαφημιστεί σε μια παράσταση, παρά να στήσουμε μαζί μια παραγωγή ή ένα σχέδιο. Και αυτό επειδή εμείς θα επιμείνουμε -και αυτό θέλω να το επαναλάβω- να πάμε και στην πιο απομακρυσμένη γωνιά, ενώ εκείνος θα θέλει να πάει μόνον εκεί όπου θα υπάρχει κέρδος. Στόχος μου και στόχος κάθε κρατικού θεάτρου δεν είναι να έχει κέρδος, αλλά να μην έχει ζημιές.

Οι ζημιές που μαζεύτηκαν σ' εμάς είναι πάρα πολλές... Προσπαθούμε να τις μαζέψουμε - ελπίζω στο αμέσως προσεχές διάστημα, σε κανέναν χρόνο από σήμερα. Μόνο στο ΙΚΑ οι οφειλές μας ανέρχονται σε περίπου 2 εκατ. ευρώ, επειδή κάποιοι εδώ είχαν αποφασίσει πριν από μερικά χρόνια να μη πληρώνουν το ΙΚΑ! Όπως γνωρίζετε, αυτό δίνει τις συντάξεις και τα επιδόματα... Έτσι, ένα κρατικό θέατρο δεν μπορεί να πει «δεν πληρώνω το ΙΚΑ». Πλέον, βέβαια, έχουμε ρυθμίσει τα χρέη μας και τα αποπληρώνουμε κάθε μήνα.

Για να επιστρέψω στην ερώτησή σας: είναι υποχρεωτικό το κράτος να δίνει χρήματα για τον πολιτισμό και το θέατρο. Δική μας υποχρέωση είναι να μη σκεφτόμαστε με καθαρά ιδιωτικά κριτήρια, επειδή τότε θα πρέπει να ανεβάζουμε μόνον έργα με σίγουρη επιτυχία. Όμως, βάσει του κανονισμού λειτουργίας του ΚΘΒΕ και του σχετικού προεδρικού διατάγματος, οφείλουμε να ανεβάζουμε έργα του κλασικού ρεπερτορίου, οφείλουμε να ανεβάζουμε νεοελληνικά έργα... Οφείλουμε να δίνουμε φωνή στους νέους και, κάποιες φορές, οφείλουμε και να ρισκάρουμε.

Αναλάβετε καλλιτεχνικός διευθυντής του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος τον Αύγουστο του 2015 - μετράτε

«Όταν ανέκυψε η ευκαιρία μέσα από την Πολιτιστική Πρωτεύουσα, οι τότε υπεύθυνοι θέλησαν να κάνουν κάτι μεγαλεπήβολο - ίσως κάτι λίγο μεγαλύτερο από τις δυνάμεις που είχε η πόλη για να το στηρίξει. Έγιναν όμως θέατρα -Βασιλικό και Μονή Λαζαριστών- που έχουν τις τεχνικές δυνατότητες για να κάνουν πράγματα σ' αυτά! έχουν μεγάλας χώρους και ο θεατής δεν προσβάλλεται όταν τα επισκέπτεται. Στην Αθήνα θα βρεις πολλά μεσαία θέατρα, που έχουν προβλήματα χώρου, μικρά καμαρίνια, φουαγιέ όπου ο θεατής δεν μπορεί να ξεκουραστεί στο διάλειμμα...».

ήδη περίπου ενάμιση χρόνο παρουσίας και δράσης στη δεύτερη μεγαλύτερη κρατική σκηνή της χώρας. Πώς αποτιμάτε το ΚΘΒΕ βάσει της μέχρι στιγμής εμπειρίας σας; Ποια είναι τα δυνατά σημεία και ποια οι αδυναμίες του; Υπάρχουν πράγματα που θα μπορούσαν να γίνουν ή πρωτοβουλίες που θα μπορούσαν να αναληφθούν, τις οποίες δεν έχουμε δει ακόμη; Το ΚΘΒΕ είναι ένας οργανισμός με πολλούς ανθρώπους οι οποίοι γνωρίζουν πολύ καλά τη δουλειά τους - κι αυτό είναι εξαιρετικά βοηθητικό, για να προχωρήσει οτιδήποτε. Υπάρχει ένα καλλιτεχνικό δυναμικό, αλλά και ένα δυναμικό σε κάθε τομέα του θεάτρου -τους βλέπεις αυτούς τους ανθρώπους που δουλεύουν δίπλα μας-, το οποίο μπορεί να φέρει σε πέρας ακόμη και το πιο δύσκολο έργο. Αυτό είναι πολύ σημαντικό.

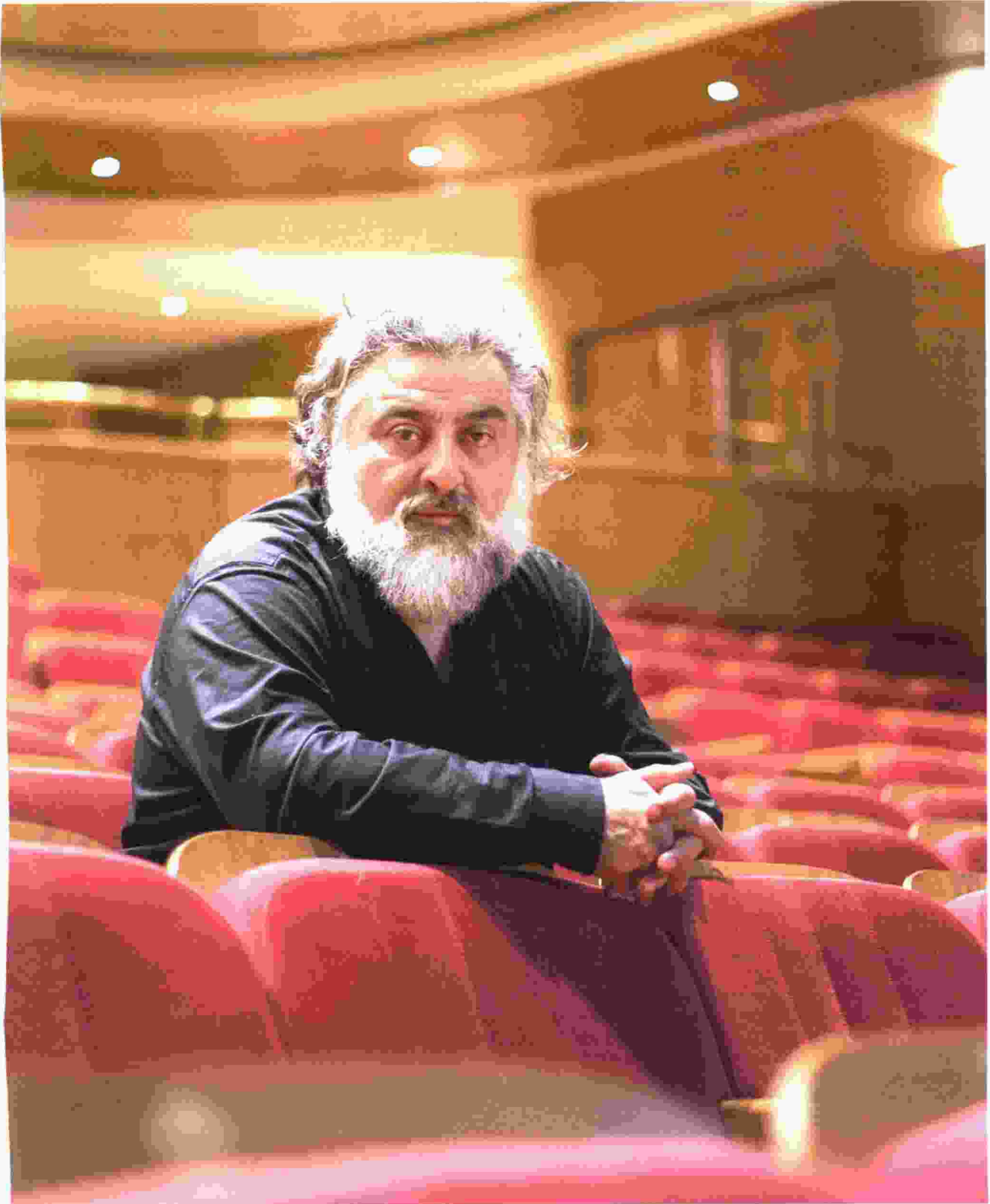
Την ίδια στιγμή, τα στοιχεία που αφορούν τα εισιτήρια δείχνουν ότι υπάρχει ένα κοινό που έρχεται και ξανάρχεται στο θέατρο - κι εμείς πρέπει να παλέ-

ψουμε, για να φέρουμε ακόμη περισσότερο κόσμο, κυρίως νέους. Πρέπει να τους πείσουμε ότι έχει νόημα. Δεν θέλω να πω ότι δεν έχει νόημα ο κινηματογράφος ή η τηλεόραση - κι αυτά είναι ένας τρόπος για να διασκεδάσει και να ψυχαγωγηθεί κάποιος. Το θέατρο όμως έχει άλλη αξία, επειδή παράγεται την ίδια στιγμή, μπροστά σου, είσαι μέτοχος σ' αυτό που συμβαίνει. Ίσως θα έχετε ακούσει από ηθοποιούς να λένε ότι «καμιά παράσταση δεν είναι ίδια με την προηγούμενη, το κοινό δεν είναι ποτέ το ίδιο». Συνεπώς, υπάρχει μια σχέση, μια αλληλεπίδραση μεταξύ κοινού και ηθοποιών, η οποία γίνεται αντιληπτή και από τις δύο πλευρές. Μπορείς να ενδιαφερθείς και να γίνει αυτή η επαφή πιο έντονη, μπορείς να αδιαφορήσεις και να γίνει έως και ψυχρή... Το εφήμερο της τέχνης και το γεγονός ότι παράγεται ζωντανά είναι τα στοιχεία που τη διαφοροποιούν.

Από εκεί και πέρα, το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος είναι ένας οργανισμός που, εκτός από τα οικονομικά προβλήματα, για τα οποία σας μίλησα νωρίτερα, είχε και προβλήματα οργανωτικά. Χρειάζεται ένα νέο οργανόγραμμα - προχωράμε ήδη προς αυτήν την κατεύθυνση. Μετά την έναρξη της κρίσης, όταν μειώθηκαν οι επιχορηγήσεις, το θέατρο δεν είχε βρει τον βηματισμό του σε επίπεδο ρεπερτορίου, δεν είχε στενή συνεργασία με τους φορείς της πόλης, την οποία έχουμε κυνηγήσει πολύ - είχε συνεργασίες με κάποιους, τις οποίες συνεχίσαμε, κάποιες άλλες πόρτες όμως δεν τις είχε χτυπήσει. Το κάναμε εμείς. Τώρα άρχισαν οι φορείς της πόλης -δήμοι, Περιφέρεια, μουσεία- να καταλαβαίνουν ότι ουδείς μπορεί να υπάρξει μόνος του. Κάποτε ίσως και να το κατάφερνε. Σήμερα οφείλει να συνεργαστεί με τον άλλον. Η χώρα είναι σε ένα τέτοιο κρίσιμο σημείο που, αν καθένας κλειστεί στον εαυτό του, δεν πρόκειται να κάνουμε τίποτα.

Νιώσατε ποτέ ως μικρό (και, ενδεχομένως, παραμελημένο) «αδελφάκι» του Εθνικού Θεάτρου; Ποιες είναι οι σχέσεις σας με τη μεγαλύτερη κρατική σκηνή της χώρας; Δεν θα έλεγα «μικρό»... Και οι δύο είμαστε μεγάλοι οργανισμοί - εμείς, μάλιστα, ίσως έχουμε και περισσότερες αιθουσες από το Εθνικό, για να παράγουμε έργο. Το Εθνικό Θέατρο έχει, θα έλεγα, μια γενική υποχρέωση προς όλη τη χώρα. Εμείς έχουμε

Επιλογές από Θεάτρο

«31»

ΕΠΙΛΟΓΕΣ, Διεύθυνση: Μοναστηρίου 85 Θεσσαλονίκη

τηλ: 2310560320, email: epiloges@makthes.gr, σελ: 22-32, επιφάνεια: 586754

Επιλογές 01 2017

την ίδια γενική υποχρέωση προς την Ελλάδα, αλλά και την ειδική προς τη Βόρεια Ελλάδα. Δεν είμαστε, λοιπόν, το «μικρό αδελφάκι», αλλά το αδελφό θέατρο.

Με το Εθνικό, όπου διευθυντής είναι ο Στάθης Διβαθινός, ξεκινήσαμε μια συνεργασία ήδη από την πρώτη χρονιά που ανέλαβα. Η «Αντιγόνη» ήταν αποτέλεσμα συνεργασίας τριών θεάτρων (του Εθνικού Θεάτρου, του ΚΘΒΕ και του Θεατρικού Οργανισμού Κύπρου). Πήγε πολύ καλά και ήταν ένα πρώτο δείγμα ότι μπορούμε να συνεργαστούμε. Πέρσι ανέβηκε στη Θεσσαλονίκη παράσταση του Εθνικού, φέτος θα κατεβεί παράσταση δική μας -βρισκόμαστε σε συνεννόησης. Θα σας έλεγα, επομένως, ότι αρχίζει μια μεταξύ μας συνεργασία και σε επίπεδο ανταλλαγής παραστάσεων, πέρα από τις συνήθεις σχέσεις -όπως ίσως γνωρίζετε, τα οικονομικά και τα θεσμικά προβλήματα, στα οποία αναζητούμε λύσεις από την εκάστοτε κυβέρνηση, είναι κοινά, έτσι συμπορεύομαστε για την επίλυσή τους.

Επιτρέψτε μου να πάω σε ένα άλλο θέμα... Ο εκπαιδευτικός ρόλος του θεάτρου, εν γένει, είναι ευρύτατα αναγνωρισμένος - ειδικά, δε, του ΚΘΒΕ, το οποίο διαθέτει, πέραν όλων των άλλων δραστηριοτήτων του, παιδική και εφηβική σκηνή, ενώ πραγματοποιείται και πληθώρα εκπαιδευτικών προγραμμάτων. Πώς αποτιμάτε το νέο θεατρικό δυναμικό της Βόρειας Ελλάδας - ακόμη και σε ερασιτεχνικό επίπεδο; Διακρίνεται νέα ταλέντα, τα οποία περιμένουν να ανακαλυφθούν και να λάμψουν; Και βέβαια υπάρχουν. Προσπαθώ να παρακολουθώ ιδιαίτερα ό,τι γίνεται στην πόλη - δεν είναι πολύ εύκολο να μετακινούμαι συνεχώς σε γειτονικές πόλεις, παρότι το κάνω και αυτό. Υπάρχουν ταλέντα. Πέρσι φιλοξενήσαμε πέντε θεατρικές ομάδες επαγγελματιών και είδαμε παιδιά με ταλέντο σε διάφορους τομείς - από τη σκηνογραφία και τη σκηνοθεσία ως την ηθοποιία.

Πράγματι υπάρχουν ταλέντα που περιμένουν να λάμψουν - και η δική μας πόρτα είναι ανοιχτή. Ξεκινώντας από πέρσι, το Κρατικό πραγματοποιεί ανοιχτές ακροάσεις. Θέλουμε να εξαλειφθεί ο μύθος ότι στο Κρατικό υπάρχει ένας σταθερός θίασος, όπου που δεν μπαίνει κανείς. Σαφώς, οφείλεις να υπολογίζεις σε έναν πυρήνα ηθοποιών που ζουν πολλά χρόνια στη πόλη και δεν έχουν μετακινηθεί στην Αθήνα. Εκτιμάς το

ταλέντο τους και τους χρησιμοποιείς. Την ίδια στιγμή, ωστόσο, στη Βόρεια Ελλάδα υπάρχει ένα μεγάλο δυναμικό που θα έρθει σε ακροάσεις, θα φέρει προτάσεις και ορισμένες εξ αυτών θα τις προχωρήσουμε - κάποιες τις έχουμε προχωρήσει ήδη, επειδή και αυτό είναι ένα μεγάλο κομμάτι της ευθύνης μας.

Δεν θέλουμε έναν οργανισμό κλειστό, που θα παράγει έργο με τους ίδιους ανθρώπους και συνεργάτες επί χρόνια. Αντίθετα, θέλουμε έναν οργανισμό ανοιχτό στον κόσμο της τέχνης -είτε είναι άνθρωποι του θεάτρου είτε μουσικοί είτε συγγραφείς- δίνοντάς τους ένα βήμα για να εκφραστούν. Η πόρτα μας είναι ανοιχτή.

Πέραν του εκπαιδευτικού του ρόλου, το ΚΘΒΕ ασκεί και κοινωνική πολιτική, προσφέροντας δωρεάν εισιτήρια σε ευπαθείς ομάδες και εξαιρετικά μειωμένο εισιτήριο κάθε Τετάρτη και Πέμπτη για όλο το κοινό. Παράλληλα, οργανώνετε παραστάσεις ακόμη και σε δομές προσφύγων. Υπάρχουν ιδέες για το πώς θα μπορούσατε να ενισχύσετε και να επεκταίσετε ακόμη περισσότερο αυτήν την πλευρά της δράσης σας; Κάνουμε ό,τι μπορούμε σε αυτό το επίπεδο. Είναι δύσκολο και για εμάς να βρισκόμαστε παντού. Πριν από λίγο καιρό κάναμε μια ωραία συζήτηση με την Περιφέρεια και βάλαμε μπροστά κάποια πράγματα. Ο αρμόδιος αντιπεριφερειάρχης Αλέξανδρος Θάνος ενδιαφέρθηκε πολύ για το έργο του θεάτρου και για το πώς μπορούμε να συνεργαστούμε. Στο πλαίσιο αυτό, η παράσταση «Η απολογία του Σωκράτη», που είχαμε στο ρεπερτόριό μας, πήγε στη Σερβία και παίχτηκε εκεί - και σ' αυτό βοήθησε πολύ η Περιφέρεια. Υπάρχει ένα ολόκληρο σχέδιο για το πώς μπορούμε να πάμε σε διάφορες πόλεις με τη βοήθειά της.

Το υπουργείο Μακεδονίας Θράκης βοήθησε και αυτό με ένα μικρό ποσό -όσο μπορούσε-, ώστε να πάμε σε ακόμη περισσότερες πόλεις και χωριά της Βόρειας Ελλάδας. Το σημαντικότερο όμως είναι ότι έχουμε βρει συμμάχους. Η χώρα έφτασε στο σημείο που λες «ή βουλιάζω και πάει αυτόνδρο το καράβι ή παλεύουμε όλοι μαζί, όχι απλώς για να σωθούμε, αλλά για να ανοίξουμε μια προοπτική».

Στο διάστημα που είμαι εδώ έχουν έρθει περίπου 9.000 άνεργοι για να δουν δωρεάν παραστάσεις - κι αυτό είναι μια νίκη του θεάτρου. Μπράβο και στους

ίδιους που αποφάσισαν να βγουν και να δουν θέατρο. Ξέρετε, οι άνθρωποι αυτοί δεν είχαν χρήματα να διαθέσουν για να δουν θέατρο... Όταν ο άλλος δεν έχει χρήματα για να καλύψει βασικά έξοδα, δεν θα ψάξει να δει θέατρο. Φέτος όμως τους είπαμε: «Δεν χρειάζεται: μπορείς να κλείσεις θέση και να δεις όποια παράσταση θέλεις - δωρεάν».

Παράλληλα (και αυτό είναι κάτι που το βρήκα όταν ανέλαβα), φροντίζουμε -πάντα σε συνεννόηση με τα σχολεία- ένα ποσοστό 15% των μαθητών που θα έρθουν με την τάξη τους να δουν μια παράσταση να μην πληρώσουν -μεριμνούμε ώστε τα παιδιά που θα επιλεγούν να είναι αυτά που πραγματικά δεν έχουν την οικονομική δυνατότητα να πληρώσουν για να δουν θέατρο. Είναι μια πολύ σωστή πρωτοβουλία - μάλιστα, πολλές φορές υπερβαίνουμε την ποσόστωση του 15%.

Ας μη ξεχνάμε, ασφαλώς, ότι δίνουμε δωρεάν πρόσβαση σε όλα τα ΑμΕΑ και στα παιδιά με ειδικά προβλήματα.

Η ευθύνη μας είναι μεγάλη για τη Θεσσαλονίκη και για ολόκληρη τη Βόρεια Ελλάδα. Μεγάλη όμως είναι και η χαρά μας, όταν βρίσκουμε τρόπους να «αγκαλιάσει» ο κόσμος το θέατρο. Δεν κάνουμε τέχνη για την τέχνη - μια ωραία σκηνοθεσία, για να τη χαρώ εγώ και πέντε φίλοι μου. Πρέπει αυτό το πράγμα να βρίσκει ανταπόκριση. Μόνο τότε παίρνεις πραγματικά μεγάλη χαρά και αισθάνεσαι ότι κάνεις κάτι χρήσιμο για όλη την κοινωνία. *

Ένα e-book για το ΚΘΒΕ

1961-2016. Το αρχαίο δράμα στο Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος.

Πενήντα πέντε «ρόνια δημιουργίας 45 παραστάσεις αρχαίου δράματος, 464 ψηφιακές σελίδες, 289 εικόνες, 51 βίντεο, 34 ηχητικά αποσπάσματα, 12 πολυσέλιδα προγράμματα από τις πιο emblematic παραστάσεις του ΚΘΒΕ όλων αυτών των χρόνων μπορείτε να τον έχετε και στον δικό σας υπολογιστή, κινητόφωνο ή δωρεάν το καινούριο ψηφιακό διδραστικό λεύκωμα (e-book) του ΚΘΒΕ από την ηλεκτρονική διεύθυνση www.kthbe.gr/NTNG, για να ξεναγηθείτε στην μεγάλη κρήνη του Θεάτρου.